

Förordning om ändring i förordningen (2006:1273) om producentansvar för förpackningar;

utfärdad den 1 december 2011.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2006:1273) om producentansvar för förpackningar

dels att 2 och 3 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen ska införas sex nya paragrafer, 2 a–2 f §§, av följande lydelse.

2 § Med *förpackning* avses i denna förordning en produkt som har framställts för att

1. innehålla, skydda eller presentera varor eller för att användas för att leverera eller på annat sätt hantera varor, från råmaterial till slutlig produkt och från producent till användare, om produkten enligt bilaga 2 är en konsumentförpackning, gruppförpackning eller transportförpackning, eller

2. som engångsartikel användas i ett sådant syfte som anges i 1.

2 a § Med *producent* avses i denna förordning den som yrkesmässigt tillverkar, säljer eller till Sverige för in en förpackning eller en vara som är innesluten i en förpackning.

2 b § I denna förordning avses med

förpackningsavfall: förpackningar eller förpackningsmaterial som är avfall enligt 15 kap. 1 § miljöbalken, och

hantering av förpackningsavfall: sådan hantering som avses i 15 kap. 3 § miljöbalken och som avser förpackningsavfall.

2 c § Med *återanvändning*, *återvinning* och *bortskaffande* avses i denna förordning detsamma som i avfallsförordningen (2011:927).

2 d § Med *biologisk behandling* avses i denna förordning en aerob (syrekrävande) eller anaerob (icke syrekrävande) behandling av de biologiskt nedbrytbara delarna av ett förpackningsavfall, om behandlingen

1. sker under kontrollerade förhållanden och med användning av mikroorganismer, och

2. innebär att stabiliserade organiska restprodukter eller metan produceras.

Vid tillämpningen av denna förordning ska deponering av avfallet inte anses vara en biologisk behandling.

2 e § Med *energiutvinning* avses i denna förordning en användning av brännbart förpackningsavfall för att generera energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall, men med utnyttjande av värmen.

2 f § Med *materialutnyttjande* avses i denna förordning en upparbetning i en produktionsprocess av ett avfallsmaterial till materialets ursprungliga ändamål eller till andra ändamål. En sådan upparbetning med biologisk behandling ska vid tillämpningen av förordningen anses vara ett materialutnyttjande.

Vid tillämpningen av denna förordning ska energiutvinning inte anses vara ett materialutnyttjande.

3 § Denna förordning ska med undantag för 1 § 4 och 11 § inte tillämpas på sådana förpackningar för konsumtionsfärdig dryck tillverkade av huvudsakligen polymera material eller metall som omfattas av förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar.

Bestämmelserna i 5–10 §§ om insamling, sortering och borttransport ska inte tillämpas på förpackningar som på grund av sitt tidigare eller resterande innehåll utgör farligt avfall enligt avfallsförordningen (2011:927). Bestämmelser om sådant avfall finns i avfallsförordningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2012.

På regeringens vägnar

LENA EK

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)